

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I <i>Ανακοινώσεις</i>	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2002/C 261/01	Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τις συσκέψεις της 17ης Σεπτεμβρίου και της 1ης Οκτωβρίου 2002	1
2002/C 261/02	Υπόθεση C-275/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση Engin Ayaz κατά Land Baden-Württemberg	2
2002/C 261/03	Υπόθεση C-282/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2002	2
2002/C 261/04	Υπόθεση C-284/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht με διάταξη της 21ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση Land Brandenburg κατά Ursula Sass	3
2002/C 261/05	Υπόθεση C-289/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberlandesgericht München με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση A.M.O.K. Verlags GmbH κατά A & R Gastronomie GmbH	3
2002/C 261/06	Υπόθεση C-291/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση Rethmann Photo Recycling GmbH	4

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2002/C 261/07	Υπόθεση C-292/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf με διάταξη της 6ης Αυγούστου 2002, στην υπόθεση Meiland Azewijn B.V. κατά Hauptzollamt Duisburg	4
2002/C 261/08	Υπόθεση C-295/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Niedersächsische Oberverwaltungsgericht με διάταξη της 1ης Αυγούστου 2002 στην υπόθεση Gisela Gerken κατά Amt für Agrarstruktur Verden	5
2002/C 261/09	Υπόθεση C-298/02: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2002	5
2002/C 261/10	Υπόθεση C-306/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η Commissione Tributaria di primo grado di Trento — Τμήμα 6 — με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Petrolvilla & Bortolotti SpA (vun S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei SpA, NTB SpA (vun Nuova Tessilbrenta SpA), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio SpA, κατά Agenzia delle Entrate (vun Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento	6
2002/C 261/11	Υπόθεση C-312/02: Προσφυγή του Βασιλείου της Σουηδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2002	6
2002/C 261/12	Υπόθεση C-315/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof με διάταξη της 27ης Αυγούστου 2002 στην υπόθεση Anneliese Lenz κατά Finanzlandesdirektion für Tirol	8
2002/C 261/13	Υπόθεση C-317/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2002	8
2002/C 261/14	Υπόθεση C-325/02: Προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου στις 16 Σεπτεμβρίου 2002	9
2002/C 261/15	Υπόθεση C-328/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2002	9
2002/C 261/16	Υπόθεση C-334/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2002	10
2002/C 261/17	Υπόθεση C-335/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2002	10
2002/C 261/18	Υπόθεση C-342/022: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002	11
2002/C 261/19	Υπόθεση C-343/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002	12

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2002/C 261/20	Υπόθεση C-344/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002	12
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2002/C 261/21	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-146/00 DEP, S. Ruf και M. Stier κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)	13
2002/C 261/22	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale «Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή αφορώσα, στην πραγματικότητα, διαφορά συμβατικής φύσεως — Αναρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή — Απαράδεκτο)	13
2002/C 261/23	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2002 στις υποθέσεις T-107/01 R και T-175/01 R, Société des mines de Sacilor — Lormines κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Άρθρο 88 AX)	13
2002/C 261/24	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-127/01, Carlo Ripa di Meana κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Προσωρινό συνταξιοδοτικό καθεστώς — Αναστολή πληρωμής — Επιβεβαιωτική πράξη — Παραδεκτό)	14
2002/C 261/25	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-312/01, Jungbunzlauer AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή που κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης — Διακανονισμός των εξόδων)	14
2002/C 261/26	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Αυγούστου 2002 στην υπόθεση T-155/02 R, VVG International Handelsgesellschaft mbH και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κανονισμός (ΕΚ) 560/2002 — Παραδεκτό της προσφυγής στην κύρια δίκη)	14
2002/C 261/27	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κανονισμός (ΕΚ) 560/2002 — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Επείγον)	15
2002/C 261/28	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 31ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-191/02 R, Γεώργιος Λέμπεντεφ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Συμφωνία-πλαίσιο του 1974 Επιτροπής — συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων — Καταγγελία — Παραδεκτόν — Fumus boni juris»)	15

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2002/C 261/29	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Αυγούστου 2002 στην υπόθεση T-198/02 R, N κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Πειθαρχική διαδικασία — Παύση»)	15
2002/C 261/30	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση T-207/02 R, Nicoletta Falcone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Διαδικασία διαγωνισμού — Προσωρινά μέτρα — Κατεπίγον — Δεν υφίσταται»)	16
2002/C 261/31	Υπόθεση T-165/02: Προσφυγή του José Lloris Maeso κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Ιουνίου 2002	16
2002/C 261/32	Υπόθεση T-242/02: Προσφυγή της Sunrider Corporation κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, που ασκήθηκε στις 14 Αυγούστου 2002	16
2002/C 261/33	Υπόθεση T-245/02: Προσφυγή-αγωγή της Antonia de Jong κατά της Ευρωπόλ, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2002	17
2002/C 261/34	Υπόθεση T-252/02: Προσφυγή της Brighton Marine and Palace Pier Company κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2002	18
2002/C 261/35	Υπόθεση T-254/02: Προσφυγή της «L» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Αυγούστου 2002	18
2002/C 261/36	Υπόθεση T-269/02: Προσφυγή της Pepsico Inc. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, που ασκήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2002	19
2002/C 261/37	Υπόθεση T-272/02: Προσφυγή του Comune di Napoli κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2002	19
2002/C 261/38	Υπόθεση T-275/02: Προσφυγή-αγωγή του «D» κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2002	20
2002/C 261/39	Διαγραφή της υποθέσεως T-50/01	21

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

.....

III *Πληροφορίες*

2002/C 261/40	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων</i> EE C 247 της 12.10.2002	22
---------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τις συσκέψεις
της 17ης Σεπτεμβρίου και της 1ης Οκτωβρίου 2002**

(2002/C 261/01)

Κατά τη σύσκεψη της 17ης Σεπτεμβρίου 2002 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έλαβε τις ακόλουθες αποφάσεις:

Ορισμός προέδρων τμήματος

Το Δικαστήριο όρισε, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και για περίοδο ενός έτους αρχομένη από 7 Οκτωβρίου 2002:

- τον δικαστή M. Wathelet ως πρόεδρο του πρώτου και του πέμπτου τμήματος,
- τον δικαστή J.-P. Puissochet ως πρόεδρο του τρίτου και του έκτου τμήματος,
- τον δικαστή R. Schintgen ως πρόεδρο του δευτέρου τμήματος,
- τον δικαστή C. Timmermans ως πρόεδρο του τετάρτου τμήματος.

Σύνθεση των τμημάτων

1. Η σύνθεση των τμημάτων για την ίδια περίοδο ορίστηκε ως εξής:

Πρώτο τμήμα

M. Wathelet, πρόεδρος τμήματος,
P. Jann και A. Rosas, δικαστές

Δεύτερο τμήμα

R. Schintgen, πρόεδρος τμήματος,
B. Σκουρής και N. Colneric, δικαστές

Τρίτο τμήμα

J.-P. Puissochet, πρόεδρος τμήματος,
C. Gulmann, F. Macken και J. N. da Cunha Rodrigues, δικαστές

Τέταρτο τμήμα

C. Timmermans, πρόεδρος τμήματος,
D. Edward, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές

Πέμπτο τμήμα

M. Wathelet, πρόεδρος τμήματος,

C. Timmermans, D. Edward, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές

Έκτο τμήμα

J.-P. Puissochet, πρόεδρος τμήματος,

R. Schintgen, C. Gulmann, B. Σκουρής, F. Macken, N. Colneric και J. N. da Cunha Rodrigues, δικαστές.

2. Για κάθε υπόθεση που τους ανατίθεται, το τρίτο και το τέταρτο τμήμα (στα οποία είναι τοποθετημένοι τέσσερις δικαστές) συγκροτούνται από τον πρόεδρο, τον εισηγητή δικαστή και έναν τρίτο δικαστή, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη σειρά ενός καταλόγου καταρτισμένου κατά τάξη αρχαιότητας και του οποίου η αρχή μετατίθεται κατά ένα όνομα σε κάθε σύσκεψη επί γενικών θεμάτων.

3. Για τον προσδιορισμό των πέντε δικαστών που συνεδριάζουν σε κάθε υπόθεση που ανατίθεται σε ένα μεγάλο τμήμα, ήτοι στο πέμπτο και στο έκτο (σε καθένα από τα οποία τοποθετούνται επτά δικαστές), καταρτίζεται ένας κατάλογος που ισχύει για το δικαστικό έτος. Ο κατάλογος αυτός περιέχει όλους τους δικαστές που ανήκουν στο τμήμα, πλην του προέδρου, κατά την ακόλουθη τάξη:

- α) τους δικαστές του μικρού τμήματος στο οποίο έχουν τοποθετηθεί τέσσερις δικαστές, κατά σειρά αρχαιότητας·
- β) τους δικαστές του ετέρου μικρού τμήματος κατά την ίδια σειρά.

Για κάθε υπόθεση, το μεγάλο τμήμα συγκροτείται από:

- τον πρόεδρο·
- τον εισηγητή δικαστή·
- τρεις δικαστές που ορίζονται κατά τη σειρά του καταλόγου, του οποίου η αρχή μετατίθεται κατά ένα όνομα σε κάθε σύσκεψη επί γενικών θεμάτων.

Σε περίπτωση κωλύματος ενός ή περισσότερων δικαστών, ορίζεται αντικαταστάστης του κατά τη σειρά του καταλόγου. Αν όμως κωλυόμενος είναι ο πρόεδρος του μεγάλου τμήματος, πρέπει να αντικατασταθεί κατά προτίμηση από τον πρόεδρο του μικρού τμήματος.

Οσάκις το Δικαστήριο ή το τμήμα εκτιμά ότι πλείονες υποθέσεις πρέπει να κριθούν από κοινού (είτε αυτές έχουν ενωθεί για να συνεκδικασθούν είτε όχι), η σύνθεση του κρίνοντος σχηματισμού είναι εκείνη που έχει οριστεί για την πρώτη από τις υποθέσεις που εισήχθη στη σύσκεψη επί γενικών θεμάτων.

4. Για τη μέχρι τις 6 Οκτωβρίου 2003 περίοδο οι κατάλογοι για τους οποίους γίνεται λόγος ανωτέρω έχουν ως εξής:

Τρίτο τμήμα

(Πρόεδρος: ο δικαστής J.-P. Puissochet)

C. Gulmann, F. Macken και J. N. da Cunha Rodrigues, δικαστές

Τέταρτο τμήμα

(Πρόεδρος: ο δικαστής C. Timmermans)

D. Edward, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές

Πέμπτο τμήμα

(Πρόεδρος: ο δικαστής M. Wathelet)

D. Edward, A. La Pergola, S. von Bahr, C. Timmermans, P. Jann και A. Rosas, δικαστές

Έκτο τμήμα

(Πρόεδρος: ο δικαστής J.-P. Puissochet)

C. Gulmann, F. Macken, J. N. da Cunha Rodrigues, R. Schintgen, B. Σκουρής και N. Colneric, δικαστές

Ορισμός του πρώτου γενικού εισαγγελέα

Κατά τη συνεδρίαση της 1ης Οκτωβρίου 2002, το Δικαστήριο όρισε, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρώτο γενικό εισαγγελέα για περίοδο ενός έτους αρχομένη από τις 7 Οκτωβρίου 2002 τον J. Mischö.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση Engin Ayaz κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-275/02)

(2002/C 261/02)

Με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Ιουλίου 2002, το Verwaltungsgericht Stuttgart, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Engin Ayaz και Land Baden-Württemberg, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αποτελεί ο κάτω των 21 ετών υιός Τούρκου εργαζομένου, ο οποίος ανήκει στην κανονική αγορά εργασίας κράτους μέλους, μέλος της οικογένειας κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση C-282/02)

(2002/C 261/03)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Michel Shotter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 31 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις διατάξεις που είναι απαραίτητες για την ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο και την εφαρμογή της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 76/464/ΕΟΚ και, ειδικότερα, τα άρθρα της 7 και 9 καθώς και αυτές που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Ιρλανδία, αντιθέτως προς τα άρθρα 7 και 9 της οδηγίας, δεν μείωσε τη ρύπανση από τον φώσφορο, όπου αυτή υπήρχε ήδη κατά την έκδοση της οδηγίας, και δεν απέτρεψε τη δημιουργία και αύξηση της εν λόγω ρυπάνσεως αλλού. Επιπλέον, κατά την άποψη της Επιτροπής, οι ποιοτικοί στόχοι οι σχετικοί με τον φώσφορο, που θέσπισε η Ιρλανδία το 1988, και τα ιρλανδικά μέτρα σχετικά με τις άδειες απορρίψεως δεν συνάδουν προς τα άρθρα 7 και 9 της οδηγίας. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι τα προγράμματα που θέσπισε η Ιρλανδία για την μείωση της ρυπάνσεως από φώσφορο πάσχουν σοβαρές ελλείψεις.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται, επίσης, ότι η Ιρλανδία παρέλειψε να τελειοποιήσει και να εφαρμόσει επαρκώς προγράμματα σχετικά με τη μείωση της ρυπάνσεως από άλλες πλιν του φωσφόρου ουσίες του Καταλόγου ΙΙ και/ή να κοινοποιήσει συνοπτικά αποτελέσματα των προγραμμάτων για τις εν λόγω ουσίες.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 138.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht με διάταξη της 21ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση Land Brandenburg κατά Ursula Sass

(Υπόθεση C-284/02)

(2002/C 261/04)

Με διάταξη της 21ης Μαρτίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Αυγούστου 2002, το Bundesarbeitsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Land Brandenburg και Ursula Sass, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Απαγορεύουν τα άρθρα 119 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 141 ΕΚ) και η οδηγία 76/207/ΕΟΚ ⁽¹⁾, στο πλαίσιο ρυθμίσεως σε συλλογική σύμβαση εργασίας σύμφωνα με την οποία οι χρόνοι της αναστολής της εργασιακής σχέσεως δεν συνυπολογίζονται στον χρόνο προς απόδειξη της επαγγελματικής ικανότητας [χρόνος δοκιμασίας], να εξαιρείται από τον συνυπολογισμό και ο χρόνος κατά τον οποίο η εργασιακή σχέση έχει ανασταλεί διότι η εργαζόμενη μετά τη λήξη της συνυπολογιζόμενης οκτάμηνης προστατευτικής προθεσμίας σύμφωνα με το άρθρο 6 του MuSchG [νόμου περί της προστασίας της μητέρας] είχε ζητήσει σύμφωνα με το άρθρο 244, παράγραφος 1, του AGB-DDR της 16ης Ιουνίου 1977 (GBl. I, σ. 185) άδεια μητρότητας μέχρι και το τέλος της 20ης εβδομάδας μετά τον τοκετό;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht München με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση A.M.O.K. Verlags GmbH κατά A & R Gastronomie GmbH

(Υπόθεση C-289/02)

(2002/C 261/05)

Με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Αυγούστου 2002, το Oberlandesgericht München, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ A.M.O.K. Verlags GmbH και A & R Gastronomie GmbH που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει να ερμηνευθούν τα άρθρα 49 και 12 Συνθήκης ΕΚ υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά εθνική απόφαση δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία η αξίωση για την επιδίκαση δικαστικών εξόδων σε ένα κράτος μέλος (ημεδαπή) για τη δραστηριότητα δικηγόρου από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο δίκης στην ημεδαπή καθώς και για τη δραστηριότητα του ημεδαπού δικηγόρου που τον νομιμοποιεί είναι δυνατόν να ανέλθει, κατ' ανώτατο όριο, στο ποσό των εξόδων, περιλαμβανομένου και του φόρου προστιθέμενης αξίας, τα οποία θα είχαν προκύψει αν ο διάδικος εκπροσωπείτο από έναν ημεδαπό δικηγόρο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση Rethmann Photo Recycling GmbH

(Υπόθεση C-291/02)

(2002/C 261/06)

Με διάταξη της 25ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Αυγούστου 2002, το Verwaltungsgerichtshof, στο πλαίσιο της υποθέσεως Rethmann Photo Recycling GmbH, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι οι διατάξεις του κανονισμού 259/93/ΕΟΚ ⁽¹⁾, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους, και της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, σε τέτοιον βαθμό σαφείς και ακριβείς όσον αφορά το αν μια σχεδιαζόμενη μεταφορά αποβλήτων πρέπει να υπαγάγεται στη διαδικασία αξιοποίησης R 1 του παραρτήματος II Β ή στη διαδικασία διαθέσεως D10 του παραρτήματος II Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους εκάστοτε ενδιαφερομένους (ιδιώτες και κράτη μέλη) να εκτιμούν τις εκάστοτε έννομες συνέπειες της συμπεριφοράς τους ή είναι ανίσχυρες οι ανωτέρω διατάξεις ελλείψει σαφήνειας και λόγω της εντεύθεν αδυναμίας εφαρμογής τους;
2. Είναι κρίσιμο για την υπαγωγή ενός μέτρου επεξεργασίας αποβλήτων στη διαδικασία αξιοποίησης R 1 (κύρια χρήση ως καύσιμης ύλης ή ως άλλου μέσου παραγωγής ενέργειας) του παραρτήματος II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ μόνον το αν τα απόβλητα αυτά χρησιμοποιούνται εξ ολοκλήρου για την παραγωγή ενέργειας (χρησιμοποίηση ενέργειας), η δε εντεύθεν πηγάζουσα ενέργεια όντως χρησιμοποιείται στην πράξη;
3. Επιτρέπεται οι αρμόδιες διοικητικές αρχές του τόπου προορισμού να εφαρμόζουν τα ακόλουθα κριτήρια σχετικά με το αν μια σχεδιαζόμενη μεταφορά αποβλήτων πρέπει να υπαχθεί στη διαδικασία ανακυκλώσεως R 1 ή στη διαδικασία διαθέσεως D10:
 - α) μείωση των κινδύνων
 - β) φειδώ στη χρήση των πόρων από πρώτες ύλες
 - γ) φειδώ στη χρήση των ενεργειακών πόρων
 - δ) φειδώ στη χρήση των χώρων εναποθέσεως
 - ε) σκοπιμότητα της διαδικασίας από οικολογική άποψη
 - στ) σκοπιμότητα της διαδικασίας από οικονομική άποψη;

4. Είναι ορθό το ακόλουθο:

Δεν συνιστά αξιοποίηση κατά την έννοια της διαδικασίας R 1 κάθε καύση με χρήση ενέργειας. Η διαδικασία R 1 δεν αφορά μόνον τη χρήση της εκλυόμενης θερμότητας από την καύση, αλλά απαιτεί τη χρήση καύσιμου υλικού. Το χαρακτηριστικό του καυσίμου είναι ότι πληροί ορισμένα κριτήρια όσον αφορά τη θερμογόνο δύναμη, την περιεκτικότητα σε ρύπους και την ταχύτητα καύσεως καθώς και ότι παρουσιάζει σε επαρκή βάθος ομοιογένεια όσον αφορά τις ιδιότητες αυτές ώστε να έχει τη δυνατότητα να κατευθύνει τη διαδικασία καύσεως. Απόβλητα, τα οποία δεν πληρούν τα κριτήρια αυτά, ήτοι δεν διαθέτουν επαρκή θερμογόνο δύναμη ή η σύνθεσή τους είναι τόσο ασθενής ώστε η καύση τους να μην μπορεί να ελεγχθεί επαρκώς (σε συμβατικές εγκαταστάσεις καύσεως) ή περιέχουν τόσο μεγάλη ποσότητα ρύπων ώστε η καύση τους έχει ως αποτέλεσμα μη επιτρεπτές εκπομπές ρύπων, δεν μπορούν να αξιοποιηθούν βάσει της διαδικασίας R 1.

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 30, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf με διάταξη της 6ης Αυγούστου 2002, στην υπόθεση Meiland Azewijn B.V. κατά Hauptzollamt Duisburg

(Υπόθεση C-292/02)

(2002/C 261/07)

Με διάταξη της 6ης Αυγούστου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Αυγούστου 2002, το Finanzgericht Düsseldorf, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Meiland Azewijn B.V. και Hauptzollamt Duisburg που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Θα πρέπει το άρθρο 8α, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ⁽¹⁾ να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι απαλλάσσει άνευ ετέρου τα πετρελαιοειδή που προορίζονται για καύσιμα κινητήρα από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως στο κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρθηκαν μέσα στο κανονικό δοχείο καυσίμων (ρεζερβουάρ) ενός αυτοκινήτου, αφού είχαν ήδη διατεθεί στην κατανάλωση σε ένα άλλο κράτος μέλος;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εφαρμόζεται απευθείας έναντι της προσφεύγουσας το άρθρο 8α, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ όσον αφορά τη ρύθμιση του άρθρου 19, παράγραφος 2, του MinStG;

3. Ρυθμίζονται οι διοικητικές διαδικασίες και οι διαδικασίες ελέγχου για την ενδεχόμενη μείωση των ειδικών φόρων καταναλώσεως, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ άνευ σημάνσεως ή σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/60/ΕΚ⁽²⁾;
4. Εάν στο τρίτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι τα κράτη μέλη, τα οποία κάνουν χρήση της εξουσίας που παρέχει το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν στη μείωση του ειδικού φόρου καταναλώσεως σε μια περίπτωση όπως η υπό κρίση έστω και υπό τη μορφή επιστροφής του ειδικού φόρου καταναλώσεως, τότε προσβάλλει η ενδεχόμενη μείωση του ειδικού φόρου καταναλώσεως όσον αφορά γεωργικές εργασίες την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, στην περίπτωση που η μείωση αυτή προϋποθέτει την εφαρμογή της διαδικασίας σημάνσεως που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/60/ΕΚ, η οποία δεν εφαρμόζεται στο πλαίσιο αυτό από άλλα κράτη μέλη, τα οποία αντιθέτως προβλέπουν την επιβολή κυρώσεων υπό τη μορφή ειδικού φόρου καταναλώσεως στην περίπτωση σημάνσεως η οποία δεν προβλέπεται από την έννομη τάξη τους;
5. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, ερωτάται αν η προσβολή της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών αίρει την υποχρέωση καταβολής φόρου, ή θα έπρεπε η προσφεύγουσα να επιδιώκει στο κράτος μέλος, στο οποίο προμηθεύεται πετρέλαιο εσωτερικής καύσεως (diesel) το οποίο έχει σημανθεί και στο οποίο επιβάλλεται μειωμένη φορολογία, την αγορά πετρελαίου που δεν έχει σημανθεί και την επιστροφή του ειδικού φόρου καταναλώσεως προκειμένου να απαλλαγεί από τον φόρο;

(1) ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 12.

(2) ΕΕ L 291 της 6.12.1995, σ. 46.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Niedersächsische Obergerverwaltungsgericht με διάταξη της 1ης Αυγούστου 2002 στην υπόθεση Gisela Gerken κατά Amt für Agrarstruktur Verden

(Υπόθεση C-295/02)

(2002/C 261/08)

Με διάταξη της 1ης Αυγούστου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Αυγούστου 2002, το Niedersächsische Obergerverwaltungsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Gisela Gerken και Amt für Agrarstruktur Verden που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το ποσό της ενισχύσεως να περικόπτεται σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2α, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/922⁽¹⁾ όταν οι αιτούμενη κατά το διάστημα που ίσχυε αυτή η κοινοτικού δικαίου διάταξη ειδική πριμοδότηση για αρσενικά βοοειδή δεν μπορεί να χορηγηθεί στον επιχειρηματία για νομικούς λόγους, ωστόσο ο τελευταίος έχει προβάλει, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2419/2001⁽²⁾ ορθά από πραγματικής απόψεως στοιχεία ή μπορεί να αποδείξει με άλλο τρόπο ότι δεν βαρύνεται με πταίσμα;

(1) ΕΕ L 391 της 31.12.1992, σ. 36.

(2) ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ. 11.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση C-298/02)

(2002/C 261/09)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Umberto Leanza, επικουρούμενο από τον Maurizio Fiorilli, avvocato dello Stato, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Αυγούστου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής αριθ. 2281⁽¹⁾ της 26ης Ιουνίου 2002, κατά το μέτρο που επιφέρει συνολική δημοσιονομική επανόρθωση κατά 12 253 816 ευρώ σχετικά με τα κονδύλια B1-1512-001 και B1-1512-004 του προϋπολογισμού έναντι της Ιταλίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ενισχύσεις για ροδάκινα και αχλάδια προοριζόμενα για την παρασκευή φρουτοσαλάτας — δημοσιονομική επανόρθωση

Η Επιτροπή προσάπτει ότι, κατά τις περιόδους εμπορίας 1995/96, 1996/97 και 1997/98, χορηγήθηκαν ενισχύσεις για τελικό προϊόν που δεν ανταποκρινόταν προς τους ορισμούς των κανονισμών (ΕΟΚ) 1558/91⁽²⁾ και (ΕΚ) 504/97⁽³⁾. Οι δύο κανονισμοί προέβλεπαν την πληρωμή ενισχύσεων για ροδάκινα και αχλάδια ολόκληρα ή σε τεμάχια, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τα

προϊόντα αυτά είχαν υποστεί θερμική επεξεργασία και συσκευασθεί σε ερμητικά σφραγισμένους περιέκτες. Προσάπτει ότι τα ροδάκινα και τα αχλάδια που προορίζονταν για την παρασκευή φρουτοσαλάτας δεν υποβλήθηκαν σε κατάλληλη θερμική επεξεργασία (παστερίωση ή αποστείρωση) και αποθηκεύτηκαν σε ανοικτά βαρέλια, επί πλέον δε τα εν λόγω προϊόντα αποθηκεύτηκαν για λίγες μόνον ημέρες, πριν προστεθούν στη φρουτοσαλάτα. Η παράβαση των κανονιστικών διατάξεων προκύπτει από τον χαρακτηρισμό του προϊόντος αυτού ως «ενδιαμέσου προϊόντος για την παρασκευή φρουτοσαλάτας». Το προϊόν αυτό δεν μπορούσε να τύχει κανενός είδους ενισχύσεως μέχρι την περίοδο εμπορίας 1997/98. Η άποψη της Επιτροπής στερείται εννόμου ερείσματος. Ο υπολογισμός των ενισχύσεων υπέρ των βιομηχανιών μεταποιήσεως εκτελέστηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 504/97, ο οποίος ως ροδάκινα σε σιρόπι ή αχλάδια σε σιρόπι ή/και σε φυσικό χυμό φρούτων νοεί ροδάκινα ή αχλάδια ολόκληρα ή σε τεμάχια, αποφλοιωμένα, έχοντα υποστεί θερμική επεξεργασία, συσκευασμένα σε ερμητικά σφραγισμένους περιέκτες, και με υγρό επικάλυψης σιρόπι ζάχαρης ή φυσικό χυμό φρούτων. Η ρύθμιση δεν προσδιορίζει ούτε το είδος του περιέκτη, ούτε το είδος της θερμικής επεξεργασίας, ούτε τον τελικό προορισμό. Η Ιταλική Κυβέρνηση καταλήγει ότι η δημοσιονομική διόρθωση κατά 100 % των προϊόντων που προορίζονται ακολούθως για την παραγωγή φρουτοσαλάτας και περιλαμβάνονται σε βαρέλια των 200 kg στερείται νομίμου ερείσματος και πρέπει να ακυρωθεί.

Η ανεπάρκεια των ελέγχων αποθηκευμένων προϊόντων

Ανεπάρκεια των ελέγχων μπορεί να προσαφθεί μόνον αν παρατηρήθηκε ότι δεν τηρήθηκαν οι σκοποί του κανονισμού περί εκτελεστικών διατάξεων του καθεστώτος ενισχύσεων υπέρ της παραγωγής ορισμένων μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά. Στην παρούσα περίπτωση τέτοια απόδειξη ούτε καν προτάθηκε. Επομένως, η αιτίαση είναι γενικόλογη, αναπόδεικτη και, άρα, αβάσιμη. Εξ άλλου, επισημαίνεται ότι το ΕΓΤΠΕ ουδέποτε έδωσε στοιχεία σχετικά με τον τρόπο ελέγχου των αποθεμάτων, ούτε αυτός μνημονεύεται στους κανονισμούς του τομέα. Επομένως, δεν μπορεί καν να προσαφθεί συγκεκριμένη παράβαση κάποιας επιβεβλημένης μεθόδου λογιστικού ελέγχου. Κατά συνέπεια, είναι παράνομη η δημοσιονομική διόρθωση κατά 10 %, ως κύρωση για τη φερόμενη ως απρόσφορη διεξαγωγή των ελέγχων.

(1) Απόφαση 2002/524/ΕΚ της Επιτροπής, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 170 της 29.6.2002, σ. 77-80).

(2) ΕΕ L 144 της 8.6.1991, σ. 31.

(3) ΕΕ L 78 της 20.3.1997, σ. 14.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Commissione Tributaria di primo grado di Trento — Τμήμα 6 — με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Petrolvilla & Bortolotti SpA (vuv S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei SpA, NTB SpA (vuv Nuova Tessilbrenta SpA), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio SpA, κατά Agenzia delle Entrate (vuv Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento

(Υπόθεση C-306/02)

(2002/C 261/10)

Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Αυγούστου 2002, η Commissione Tributaria di primo grado di Trento — Τμήμα 6, στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ Petrolvilla & Bortolotti SpA κ.λπ. και Direzione delle Entrate per la Provincia di Trento, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Συνιστά η πολυετής επιβολή φόρου επί των καθαρών περιουσιακών στοιχείων των επιχειρήσεων, με συντελεστή 0,75 % ετησίως, κατ' εφαρμογήν του νομοθετικού διατάγματος 324 της 30ής Σεπτεμβρίου 1992, αποκλειστικά στη μόνη συνιστώσα που αποτελεί το εταιρικό κεφάλαιο το οποίο εγγράφεται ετησίως στον ισολογισμό, ισοδύναμο οικονομικού αποτελέσματος προς εκείνο του φόρου εισφορών που προβλέπεται ήδη με ανώτατο όριο 1 % και, επομένως, είναι ασυμβίβαστη προς την κοινοτική έννομη τάξη και ειδικότερα προς την οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969 (1);»

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.

Προσφυγή του Βασιλείου της Σουηδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-312/02)

(2002/C 261/11)

Το Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τους A. Kruse και K. Renman, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε

στις 5 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Σουηδία ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση 2002/524/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾, κατά το μέτρο που προβλέπει τη μη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδότησεως όσον αφορά δαπάνη ύψους 18 555 850 σουηδικών κορωνών (SEK), η οποία ανέκυψε στη Σουηδία·
- επικουρικώς, να μειώσει το ποσό που θα αποκλεισθεί από την κοινοτική χρηματοδότηση σε 11 817 748 SEK·
- όλως επικουρικώς, να μειώσει το ποσό που θα αποκλεισθεί από την κοινοτική χρηματοδότηση σε 12 436 091 SEK·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα της Σουηδίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

(Επί του κυρίου αιτήματος)

Η ανακοίνωση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995⁽²⁾, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, την οποία έλαβε η Σουηδία στις 24 Οκτωβρίου 2000, δεν περιλαμβάνει εκτίμηση των εξόδων τα οποία η Επιτροπή προτείνει να αποκλεισθούν από την κοινοτική χρηματοδότηση.

Η αφαίρεση του τέλους εκδόσεως χάρτη δεν μπορεί να θεωρηθεί διοικητικό τέλος για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων χορηγήσεως ενισχύσεως και, επομένως, δεν συνιστά μη τήρηση του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου⁽³⁾, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, ή του άρθρου 30α του κανονισμού 805/68 του Συμβουλίου⁽⁴⁾, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος. Το ποσό το οποίο δικαιούνται οι Σουηδοί γεωργοί σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία καταβλήθηκε πλήρως στους δικαιούχους της ενισχύσεως. Έχει θεμελιώδη σπουδαιότητα το γεγονός ότι το σουηδικό τέλος εκδόσεως χάρτη δεν αφαιρέθηκε για να καλύψει τις διοικητικές δαπάνες των σουηδικών αρχών. Το τέλος αφαιρέθηκε ως αντιπαροχή για την έκδοση χάρτη. Η καταβολή του τέλους εκδόσεως χάρτη δεν

αποτελέσει προϋπόθεση προκειμένου να εξετασθεί και να γίνει δεκτή μια αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως. Ο χάρτης απεστάλησαν προς όλους τους ενδιαφερομένους γεωργούς και κατόπιν τιμολογήθηκε χωριστά το τέλος εκδόσεως χάρτη. Οι αιτήσεις εξετάσθηκαν και οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν ανεξαρτήτως του αν καταβλήθηκε το τέλος εκδόσεως χάρτη ή όχι. Επιπλέον, οι γεωργοί ήσαν σε θέση να χρησιμοποιήσουν τους εκδοθέντες χάρτες και σε άλλες περιπτώσεις πλην της αιτήσεως χορηγήσεως ενισχύσεως.

(Επί του επικουρικού αιτήματος)

Η κυβέρνηση θεωρεί ότι το τέλος εκδόσεως χάρτη που καταβλήθηκε για εκτάσεις καλλιέργειας ζωοτροφών δεν μπορεί να αποτελέσει βάση υπολογισμού του ποσού που αποκλείεται από την κοινοτική χρηματοδότηση. Επιπλέον, η κυβέρνηση θεωρεί ότι το τέλος εκδόσεως χάρτη για τις εκτάσεις για τις οποίες ζητείται τόσο ενίσχυση για εκτάσεις ή ενίσχυση για ζώα όσον και περιβαλλοντική ή περιφερειακή ενίσχυση δεν μπορεί να περιληφθεί στον υπολογισμό του ποσού που αποκλείεται από την κοινοτική χρηματοδότηση. Δεν υπάρχει διάταξη σύμφωνα με την οποία το τέλος εκδόσεως χάρτη υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση την έκταση που καλύπτεται από αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως για εκτάσεις. Επομένως, η άποψη της Επιτροπής στερείται βάσεως στη σουηδική νομοθεσία περί υπολογισμού των εξόδων και καταλήγει σε παράλογες συνέπειες. Η συλλογιστική της Επιτροπής συνεπάγεται επιπλέον ότι να μιν ο αιτών περιβαλλοντική ενίσχυση οφείλει να καταβάλει τέλος εκδόσεως χάρτη, αλλά αποφεύγει την οφειλή αυτή αν συγχρόνως υποβάλει αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως για εκτάσεις.

(Ολως επικουρικό αίτημα)

Σε περίπτωση που το Δικαστήριο θεωρήσει ότι οι εκτάσεις καλλιέργειας ζωοτροφών μπορούν να αποτελέσουν βάση υπολογισμού του ποσού που αποκλείεται από την κοινοτική χρηματοδότηση, η κυβέρνηση θεωρεί ότι το τέλος εκδόσεως χάρτη για τις εκτάσεις για τις οποίες ζητείται τόσο ενίσχυση για εκτάσεις ή ενίσχυση για ζώα όσον και περιβαλλοντική ή περιφερειακή ενίσχυση δεν μπορεί εν πάση περιπτώσει να περιληφθεί στον υπολογισμό αυτόν.

(1) Της 26ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 170 της 29.6.2002, σ. 77).

(2) ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 6.

(3) Της 30ής Ιουνίου 1992, L 181 της 1.7.1992, σ. 12.

(4) Της 27ης Ιουνίου 1968, ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof με διάταξη της 27ης Αυγούστου 2002 στην υπόθεση Anneliese Lenz κατά Finanzlandesdirektion für Tirol

(Υπόθεση C-315/02)

(2002/C 261/12)

Με διάταξη της 27ης Αυγούστου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Σεπτεμβρίου 2002, το Verwaltungsgerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Anneliese Lenz και Finanzlandesdirektion für Tirol που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αντιβαίνει προς το άρθρο 73 Β, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 73 Δ, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 3, ΕΚ), ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 97, παράγραφοι 1 και 4 του Einkommensteuergesetz του 1988 (αυστριακού νόμου περί φορολογίας εισοδήματος, στο εξής: EStG) σε συνδυασμό με το άρθρο 37, παράγραφοι 1 και 4 του EStG του 1988, η οποία προβλέπει ότι ο φορολογούμενος για μερίσματα από ημεδαπές μετοχές μπορεί να επιλέξει αν θα υπαχθεί γι' αυτά σε κατ' αποκοπή και οριστική φορολόγηση με φορολογική συντελεστή 25 % ή αν θα φορολογηθεί γι' αυτά με φορολογικό συντελεστή ίσο με το ήμισυ του μέσου φορολογικού συντελεστή που ισχύει για ολόκληρο το εισόδημα, ενώ τα μερίσματα από αλλοδαπές μετοχές φορολογούνται πάντα με τον κανονικό συντελεστή που ισχύει για τη φορολογία εισοδήματος;
2. Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το ύψος του φόρου εισοδήματος κεφαλαιουχικής εταιρίας που έχει την έδρα και το κέντρο των αποφάσεών της σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ ή σε τρίτο κράτος, στο κεφάλαιο της οποίας έχει αναληφθεί συμμετοχή;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Μπορεί μια συνάδουσα προς το άρθρο 73, παράγραφος 1, Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ), κατάσταση να επιτευχθεί διά του αναλογικού συμψηφισμού του φόρου νομικών προσώπων, που καταβάλλουν οι ανώνυμες εταιρίες με έδρα και κέντρο αποφάσεων σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ ή σε τρίτες χώρες στο οικείο κράτος εγκαταστάσεως, με τον αυστριακό φόρο εισοδήματος, στον οποίο υπόκειται ο δικαιούχος των μερισμάτων;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-317/02)

(2002/C 261/13)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Thomas van Rijn και Keir Fitch, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner, C-254, άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Ιρλανδίας
 - παραλείποντας να καταρτίσει κριτήρια και λεπτομερείς κανόνες για τη χρήση των ποσοτώσεων αλιείας που της έχουν χορηγηθεί,
 - παραλείποντας να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση με τους κοινοτικούς κανόνες περί διατηρήσεως των ζώντων υδροβίων πόρων, με τον έλεγχο των δραστηριοτήτων αλιείας, την κατάλληλη έρευνα των εκφορτώσεων και την καταγραφή των αλιευμάτων, με επιθεωρήσεις και άλλους ελέγχους όπως επιβάλλουν οι σχετικοί κοινοτικοί κανονισμοί,
 - παραλείποντας να απαγορεύσει προσωρινά στα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία της ή έχουν νηολογηθεί στο έδαφος της στην περίπτωση που θεωρούνται εξαντληθείσες οι σχετικές ποσοτώσεις, και
 - παραλείποντας να κινηθεί διοικητικές ή ποινικές διαδικασίες κατά των πλοιαρχών των σκαφών που παραβιάζουν τους κανονισμούς ή κατά παντός υπευθύνου για τις παραβιάσεις αυτές,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από i) το άρθρο 9, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (1), ii) το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 της 12ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής πολιτικής αλιείας (2), iii) το άρθρο 21 του κανονισμού 2847/93, iv) το άρθρο 31 του κανονισμού 2847/93.

2. να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι:

- η Ιρλανδία παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 2 του κανονισμού 3760/92 διότι δεν θέσπισε τους κατάλληλους λεπτομερείς κανόνες για την ορθή χρήση των ποσοτώσεων που της χορηγήθηκαν. Οι κανόνες έπρεπε να δίνουν την ικανότητα στην Ιρλανδία να αποτρέψει την εντατική αλιεία και την παραβίαση των ποσοτώσεων·
- η Ιρλανδία δεν συμμορφώθηκε με τους κοινοτικούς κανόνες περί ελέγχου, κατά παράβαση του άρθρου 2 του κανονισμού 2847/93·
- η Ιρλανδία δεν εξεπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21 του κανονισμού 2847/93, να απαγορεύει προσωρινώς την αλιεία στην περίπτωση που η οικεία ποσόστωση θεωρείται εξαντληθείσα·
- παραλείποντας να κινήσει ποινική ή διοικητική διαδικασία κατά του αλιευτικού σκάφους ή κατά παντός υπευθύνου για υπέρβαση ποσοτώσεων η Ιρλανδία δεν συμμορφώθηκε πλήρως προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 του κανονισμού 2847/93.

(¹) ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1.

(²) ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1.

Προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου στις 16 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-325/02)

(2002/C 261/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους U. Wölker και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 16 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μεταφέροντας στο εσωτερικό του δικαίο μόνο ένα μέρος του άρθρου 1 και των παραρτημάτων IV και V της οδηγίας 98/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών (¹) ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας άλλα μέτρα μεταφοράς στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα της προσφυγής

Το άρθρο 249 της Συνθήκης ΕΚ, κατά το οποίο μια οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση για τα κράτη μέλη να τηρούν τις προθεσμίες μεταφοράς στο εσωτερικό δικαίο που καθορίζουν οι οδηγίες.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, παρά τη λήξη των καθορισμένων προθεσμιών, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου προέβη σε μερική μόνο μεταφορά της οδηγίας που αναφέρεται στα αιτήματα της Επιτροπής, που περιορίζεται σε μέρος του άρθρου 1 και των παραρτημάτων IV και V της οδηγίας.

(¹) ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 13.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-328/02)

(2002/C 261/15)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού-Durande, Νομικό Σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μην έχοντας λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα που προβλέπονται από τον κανονισμό 3508/92 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου για τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του εν λόγω Κανονισμού·
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κατά τον προσβαλλόμενο κανονισμό τα κράτη μέλη είχαν την υποχρέωση να θέσπισουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997 ένα ολοκληρωμένο σύστημα που να περιλαμβάνει μηχανογραφημένη βάση δεδομένων, αλφαριθμητικό σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων, αλφαριθμητικό σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των ζώων, τυποποιημένη επεξεργασία των αιτήσεων ενισχύσεων και ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου (άρθρο 2).

Οι Ελληνικές αρχές δεν έχουν ακόμη προβεί στη θέσπιση ενός τέτοιου ολοκληρωμένου συστήματος, το δε εναλλακτικό σύστημα που εφαρμόζουν για τον έλεγχο των εκτάσεων και αιτήσεων πληρωμών έχει επανειλημμένα κριθεί ως μη ικανοποιητικό και έχει αποτελέσει αιτία διορθώσεων στο πλαίσιο εκκαθάρισης λογαριασμών.

(¹) ΕΕ L 355 της 5.12.1992, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-334/02)

(2002/C 261/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους R. Lyal και Ch. Giolito, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 20 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, αποκλείοντας κατά τρόπο απόλυτο την εφαρμογή του συντελεστή φορολογίας της αναλήψεως προς εξόφληση στα εισοδήματα από επενδύσεις και συμβάσεις που αφορούν τα άρθρα 125-0 A και 125 A του Code général des impôts (Γενικού Φορολογικού Κώδικα), όταν ο οφειλέτης δεν κατοικεί ή δεν είναι εγκατεστημένος στη Γαλλία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 49 και 56 ΕΚ·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Τα εισοδήματα που αφορά το άρθρο 125 A του Code général des impôts (Γενικού Φορολογικού Κώδικα, στο εξής: ΓΦΚ) (εισοδήματα από τόκους και κάθε είδους προϊόντα κρατικών πόρων, ομολογίες, μετοχές, τίτλοι καταθέσεων και άλλοι πιστωτικοί τίτλοι, καταθέσεις, εγγυήσεις και τρέχοντες λογαριασμοί) και εκείνα που αφορά το άρθρο 125-0 A του ΓΦΚ (εισοδήματα από τίτλους καταθέσεων ή ασφαλιστήρια με δυνατότητα καταβολής εφάπαξ ποσού καθώς και επενδύσεις αυτού του είδους), υπόκεινται σε φορολογία επί του εισοδήματος. Ωστόσο, η ανάληψη προς εξόφληση (που συχνά είναι ελκυστική διότι ο συντελεστής φορολογίας της είναι κατά γενικό κανόνα χαμηλότερος από τον οριακό συντελεστή φορολογίας που προκύπτει από την εφαρμογή της προοδευτικής κλιμάκωσης του φόρου επί του εισοδήματος και από το οικογενειακό πηλίκο) μπορεί να εφαρμοστεί σε αυτά μόνον εάν ο οφειλέτης κατοικεί ή είναι εγκατεστημένος στη Γαλλία.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τούτο συνιστά περιορισμό της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών και της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, ο οποίος αντίκειται στα άρθρα 49 και 56 της Συνθήκης ΕΚ, κατά το μέτρο που ο γενικός ευνοϊκότερος συντελεστής φορολογίας της αναλήψεως προς εξόφληση δεν εφαρμόζεται στα εισοδήματα των κατοικούντων στη Γαλλία από οφειλέτη που δεν κατοικεί ή δεν είναι εγκατεστημένος στη Γαλλία, ακόμη και αν οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να δικαιολογήσουν ότι πληρούν όλες τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η ανάληψη προς εξόφληση εφαρμόζεται στα εισοδήματα από οφειλέτη που κατοικεί ή που είναι εγκατεστημένος στη Γαλλία.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-335/02)

(2002/C 261/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. Martin και H. Kreppel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμ-

βούργο, άσκησε στις 20 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας, να ορίσει τις αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα των προοριζομένων να ασκήσουν δραστηριότητες που αποσκοπούν στην προστασία κατά των επαγγελματικών κινδύνων και στην πρόληψή τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 και 249 ΕΚ και από την οδηγία 89/391/ΕΟΚ σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την πρόωθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λουξεμβουργιανές αρχές δεν αμφισβητούν ότι μέχρι τούδε παρέλειψαν να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις με τις οποίες θα ορίζονται οι αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα των προοριζομένων να ασκήσουν δραστηριότητες που αποσκοπούν στην προστασία κατά των επαγγελματικών κινδύνων και στην πρόληψή τους.

Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΚ και από την οδηγία 89/391.

⁽¹⁾ ΕΕ L 183 της 29.6.1989, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-342/022)

(2002/C 261/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Α. Bordes, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε

ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θέτοντας σε ισχύ, εντός των τασομένων προθεσμιών, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί:

α) προς τα άρθρα 4, 5, 6, 7, 8, παράγραφος 3, και 9 της οδηγίας 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β-ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους και κατάργησης των οδηγιών 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 88/299/ΕΟΚ ⁽¹⁾, και

β) προς τα άρθρα 9 Α, αριθ. 1, 9 Β, πρώτη περίπτωση, 13, στοιχείο β', και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί της λήψης μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζώα ζώα και στα προϊόντα τους και κατάργησης των οδηγιών 85/358/ΕΟΚ και 86/469/ΕΟΚ και των αποφάσεων 89/187/ΕΟΚ και 91/664/ΕΟΚ ⁽²⁾,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις προαναφερθείσες οδηγίες, καθώς και από το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ και το άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ·

2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ, κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις οριζόμενες στις οδηγίες προθεσμίες συμμορφώσεως. Η προθεσμία αυτή έληξε από την 1η Ιουλίου 1997, χωρίς η Γαλλική Δημοκρατία να έχει θέσει σε εφαρμογή τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες που μνημονεύονται στο αιτητικό της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-343/02)

(2002/C 261/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Α. Bordes, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς:
 - την οδηγία 2001/32/ΕΚ της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2001 για την αναγνώριση προστατευόμενων περιοχών που είναι εκτεθειμένες σε ιδιαίτερους φυτοϋγειονομικούς κινδύνους στην Κοινότητα και την κατάργηση της οδηγίας 92/76/ΕΟΚ ⁽¹⁾, και
 - την οδηγία 2001/33/ΕΚ της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2001 για τροποποίηση ορισμένων παραρτημάτων της οδηγίας 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας ⁽²⁾,
 και, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τα στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από αυτές τις δύο οδηγίες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 της Συνθήκης ΕΚ κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες για τη μεταφορά που ορίζουν

οι οδηγίες. Αυτές οι προθεσμίες παρήλθαν χωρίς η Γαλλική Δημοκρατία να έχει εφαρμόσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες που μνημονεύει η Επιτροπή στα αιτήματά της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 127 της 9.5.2001, σ. 38.

⁽²⁾ ΕΕ L 127 της 9.5.2001, σ. 42.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-344/02)

(2002/C 261/20)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Α. Bordes, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2000/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Απριλίου 2000 για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών της οδηγίας και 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου για την κυκλοφορία των πρώτων υλών ζωοτροφών ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από αυτή την οδηγία·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 της Συνθήκης ΕΚ κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες που θεσπίζουν οι οδηγίες. Αυτή η προθεσμία παρήλθε στις 3 Μαΐου 2001 χωρίς η Γαλλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία που η Επιτροπή μνημονεύει στα αιτήματά της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 105 της 3.5.2000, σ. 36.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-146/00 DEP, S. Ruf και M. Stier κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)

(2002/C 261/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-146/00 DEP, S. Ruf, κάτοικος Ettlingen (Γερμανία), και M. Stier, κάτοικος Pfinztal (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τους V. Spitz, A.N. Klinger και A. Gaul, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: E. Joly), με αντικείμενο αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων τα οποία οφείλουν να καταβάλουν οι προσφεύγοντες στο καθού κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2001, στην υπόθεση T-146/00, S. Ruf και M. Stier κατά ΓΕΕΑ (απεικόνιση «DAKOTA»), Συλλογή 2001, σ. II-1797, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R.M. Moura Ramos, πρόεδρο, J. Pirlung και A.W.H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Ορίζει το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων που οφείλουν να καταβάλουν οι προσφεύγοντες στο Γραφείο στην υπόθεση T-146/00 σε 2 692,63 ευρώ.

⁽¹⁾ EE C 233 της 12.8.2000.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale «Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή αφορώσα, στην πραγματικότητα, διαφορά συμβατικής φύσεως — Αναρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή — Απαράδεκτο)

(2002/C 261/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-387/00, Comitato organizzatore del convegno internazionale «Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima

e sulla vegetazione», με έδρα στη Ρώμη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Grassi και G. Russo, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και R. Amorosi), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της πράξεως που φέρεται ότι περιεχόταν σε έγγραφο της Επιτροπής με το οποίο η προσφεύγουσα καλούνταν να επιστρέψει ένα μέρος των ποσών που είχε δανειστεί βάσει της συμβάσεως χρηματοδοτήσεως B4/91/3046/11396, την οποία είχε συνάψει με την Επιτροπή με σκοπό την οργάνωση συνεδρίου σχετικού με τη μελέτη των επιπτώσεων της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως στο κλίμα και στη βλάστηση, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 61 της 24.2.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Ιουλίου 2002

στις υποθέσεις T-107/01 R και T-175/01 R, Société des mines de Sacilor — Lormines κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτέλεσεως — Προσωρινά μέτρα — Άρθρο 88 ΑΧ)

(2002/C 261/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις υποθέσεις T-107/01 R και T-175/01 R, Société des mines de Sacilor — Lormines, με έδρα το Puteaux (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον R. Schmitt, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και L. Ström), με αντικείμενο αίτηση, αφενός, αναστολής εκτέλεσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου, 21ης Απριλίου, 9ης και 10ης Ιουλίου 2001, και, αφετέρου, λήψεως προσωρινών μέτρων συνισταμένων στο να διαταχθεί η Επιτροπή να δεχθεί τις καταγγελίες που της απηύθυνε η αιτούσα στις 9 Φεβρουαρίου και στις 9 Μαΐου 2001, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 11 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-127/01, Carlo Ripa di Meana κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Προσωρινό συνταξιοδοτικό καθεστώς — Αναστολή πληρωμής — Επιβεβαιωτική πράξη — Παραδεκτό)

(2002/C 261/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-127/01, Carlo Ripa di Meana, πρώην βουλευτής της Ιταλίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κάτοικος Montecastello di Vibio (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους W. Viscardini Donà και G. Donà, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: A. Caiola και G. Ricci), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της από 26 Μαρτίου 2001 απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με το οποίο αναστέλλεται η σύνταξη γήρατος του προσφεύγοντος κατόπιν της εκλογής του στο περιφερειακό συμβούλιο της Ουμβρίας (Ιταλία), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 245 της 1.9.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-312/01, Jungbunzlauer AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή που κατέστη άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης — Διακανονισμός των εξόδων)

(2002/C 261/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-312/01, Jungbunzlauer AG, με έδρα τη Βασιλεία (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους R. Bechtold και M. Karl,

δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και A. Whelan), με αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής C(2001)2931 τελικό, της 2ας Οκτωβρίου 2001, για διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/36.756 — Γλυκονικό νάτριο) και επικουρικός, αίτημα περί μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3 της απόφασης αυτής, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 68 της 16.3.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Αυγούστου 2002

στην υπόθεση T-155/02 R, VVG International Handelsgesellschaft mbH και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κανονισμός (ΕΚ) 560/2002 — Παραδεκτό της προσφυγής στην κύρια δίκη)

(2002/C 261/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-155/02 R, VVG International Handelsgesellschaft mbH, με έδρα το Salzburg (Αυστρία), VVG (International) Ltd, με έδρα το Europort Gibraltar (Γιβραλτάρ), Metalsivas Metallwarenhandelsgesellschaft mbH, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία), εκπροσωπούμενες από τον W. Schuler, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. zur Hausen και B. Eggers), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΚ) 560/2002 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2002, για την επιβολή προσωρινών μέτρων διασφάλισης κατά των εισαγωγών ορισμένων προϊόντων χάλυβα (EE L 85, σ. 1), ή τη λήψη οποιουδήποτε άλλου προσωρινού μέτρου που θα παράσχει τη δυνατότητα στις αιτούσες να εισαγάγουν στην Κοινότητα, πέραν της δασμολογικής ποσοτώσεως και άνευ καταβολής συμπληρωματικών δασμών, 95 129 τόνους πλατέων προϊόντων θερμής ελάσεως από κράμα χάλυβα τα οποία εμπίπτουν στη θέση 4 του εν λόγω κανονισμού, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 8 Αυγούστου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(*Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κανονισμός (ΕΚ) 560/2002 — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Επέιγον*)

(2002/C 261/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-163/02 R, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel, με έδρα το Planegg (Γερμανία), Jepsen Stahl GmbH, με έδρα το Nittendorf (Γερμανία), LNS — Lothar Niemeyer Stahlhandel GmbH & Co. KG, με έδρα το Essen (Γερμανία), Metal Traders Stahlhandel GmbH, με έδρα το Düsseldorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον K. Friedrich, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Forman και R. Raith), με αντικείμενο αίτημα, αφενός, αναστολής εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΚ) 560/2002 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2002, για την επιβολή προσωρινών μέτρων διασφάλισης κατά των εισαγωγών ορισμένων προϊόντων χάλυβα (ΕΕ L 85, σ. 1), και, αφετέρου, χορηγήσεως άλλων προσωρινών μέτρων που κρίνονται αναγκαία, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 31ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-191/02 R, Γεώργιος Λέμπεντεφ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(*«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Συμφωνία-πλαίσιο του 1974 Επιτροπής — συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων — Καταγγελία — Παραδεκτόν — Fumus boni juris»*)

(2002/C 261/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-191/02 R, Γεώργιος Λέμπεντεφ, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος

Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο G. Βουνέου, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Cunniff), που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της από 5 Δεκεμβρίου 2001 αποφάσεως της Επιτροπής, με την οποία αυτή κατήγγειλε, μεταξύ άλλων, τη Συμφωνία της 20ής Σεπτεμβρίου 1974 περί των σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων και ενέκρινε τους «Δειτουργικούς κανόνες περί των επιπέδων, του οργάνου και των διαδικασιών διαβουλεύσεως», επί των οποίων είχαν συμφωνήσει η Επιτροπή και η πλειοψηφία των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων στις 19 Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 31ης Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Αυγούστου 2002

στην υπόθεση T-198/02 R, N κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(*«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Πειθαρχική διαδικασία — Παύση»*)

(2002/C 261/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-198/02 R, ο N, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Asse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον N. Lhoëst, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Cunniff), που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 2001, με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή επέβαλε στον προσφεύγοντα την πειθαρχική ποινή της παύσεως χωρίς μείωση ούτε κατάργηση του δικαιώματος συντάξεως, που προβλέπεται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του

Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 14 Αυγούστου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*
- 2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Ιουλίου 2002

στην υπόθεση T-207/02 R, Nicoletta Falcone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(«*Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Διαδικασία διαγωνισμού — Προσωρινά μέτρα — Κατεπείγον — Δεν υφίσταται*»)

(2002/C 261/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-207/02 R, Nicoletta Falcone, κάτοικος Φλωρεντίας (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο M. Condinanzi, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και A. Dal Ferro), που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί λήψεως προσωρινού μέτρου συνιστάμενου στο να υποχρεώσει την Επιτροπή να καλέσει την αιτούσα να συμπληρώσει την πράξη υποψηφιότητάς της για να της επιτραπεί η συμμετοχή στη δεύτερη εξέταση του γενικού διαγωνισμού COM/A/10/01, στον τομέα του δικαίου, που προβλέπεται για τις 19 Ιουλίου 2002, από την οποία αποκλείστηκε με την από 2 Μαΐου 2002 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής, που την πληροφορούσε ότι δεν της επέτρεπε τη συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 16 Ιουλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*
- 2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή του José Lloris Maeso κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-165/02)

(2002/C 261/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο José Lloris Maeso, με τόπο επιδόσεων την Βαλένθια (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Julián Bosch Abarca, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 29 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/10/01 (Derecho), της 2ας Μαΐου 2002, και να γίνει δεκτός στην επόμενη φάση του εν λόγω διαγωνισμού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην υπό κρίση διαφορά βάλλει κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/10/01 (Derecho), που του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 2ας Μαΐου 2002, στο μέτρο που σε μία από τις προκριματικές δοκιμασίες του εν λόγω διαγωνισμού, συγκεκριμένα τη δοκιμασία α), έλαβε λιγότερες μονάδες από τις ελάχιστες που απαιτούνταν προκειμένου να δυνηθεί να προχωρήσει στην επόμενη φάση του εν λόγω διαγωνισμού.

Πρός στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει λάθος κατά τη διόρθωση της εν λόγω δοκιμασίας α).

Προσφυγή της Sunrider Corporation κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, που ασκήθηκε στις 14 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-242/02)

(2002/C 261/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Η εταιρεία Sunrider Corporation, με έδρα την Torrance, California (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Νικόλαο Δοντά και Μαρία Μπρα, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Αυγούστου 2002 προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή·
- να ακυρωθεί η από 30 Μαΐου 2002 προσβαλλόμενη απόφαση του 1ου Τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και
- να καταδικαστεί το Γραφείο σε κάθε περίπτωση, αφενός μεν στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας τόσο ενώπιον του Τμήματος Προσφυγών όσο ενώπιον του Πρωτοδικείου, μετά της αμοιβής των πληρεξουσίων της δικηγόρων, αφετέρου δε στα έξοδα μεταφράσεων στα οποία προέβη η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των διαδικασιών εξετάσεως της αιτήσεώς της και κρίσεως της προσφυγής της ενώπιον των Τμημάτων Προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα:	Λεκτικό σήμα «TOP» — αίτηση 604975
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Τροφή με βάση βότανα σε μορφή κάψουλας ή σκόνης· διατροφικό συμπλήρωμα με βάση βότανα. (κλάσεις 5 και 29)
Απόφαση του εξεταστή:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Προβαλλόμενοι λόγοι:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Παράβαση της αρχής της προηγούμενης ακρόασης και του δικαιώματος υπεράσπισης 2. Ανεπιτρέπτως μακρά διαδικασία ενώπιον των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου από της καταθέσεως της προσφυγής μέχρι της κοινοποιήσεως της αποφάσεως στην προσφεύγουσα 3. Μη κοινοποίηση στοιχείων επί των οποίων βασίστηκε η προσβαλλόμενη απόφαση 4. Ανεπαρκής και ασαφής αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως 5. Καταλληλότητα προς καταχώριση του σήματος 6. Διακριτικός χαρακτήρας του σήματος

Προσφυγή-αγωγή της Antonia de Jong κατά της Ευρωπόλ, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-245/02)

(2002/C 261/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Antonia de Jong, κάτοικος Χάγης (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Maria Franciscus Baltussen και τη δικηγόρο Pauline de Casparis, άσκησε στις 19 Αυγούστου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπόλ.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόρριψη από την Ευρωπόλ της διοικητικής ενστάσεως που η προσφεύγουσα υπέβαλε κατά της αποφάσεως της 23ης Νοεμβρίου 2001 και συγχρόνως να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2001·
2. κυρίως, να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει στην προσφεύγουσα δύο επιπλέον μισθούς από την 1η Ιουλίου 2001 και, επικουρικώς, να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει στην προσφεύγουσα έναν επιπλέον μισθό από την 1η Ιουλίου 2001·
3. να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει τα οφειλόμενα στην προσφεύγουσα εντός 48 ωρών από την επίδοση της αποφάσεως που θα εκδοθεί, πλέον των νομίμων τόκων κατά το ολλανδικό δίκαιο·
4. να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει στην προσφεύγουσα εντός 48 ωρών από την επίδοση της αποφάσεως που θα εκδοθεί 1 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που η προσφεύγουσα υπέστη·
5. να καταδικάσει την Ευρωπόλ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εργάζεται στην Ευρωπόλ. Με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αυξήθηκε ο μισθός της λόγω της κρίσεως που σχηματίστηκε γι' αυτήν.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως του προσωπικού της Ευρωπόλ. Κατά την προσφεύγουσα, το διοικητικό συμβούλιο έχει παραλείψει να θεσπίσει τους αναγκαίους κανόνες για τις μισθολογικές αυξήσεις σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι σημειώθηκε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας του διευθυντή, καθόσον η απόφαση δεν στοιχεί με τις επιταγές της προνοίας και της αμεροληψίας. Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

**Προσφυγή της Brighton Marine and Palace Pier Company
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε
στις 21 Αυγούστου 2002**

(Υπόθεση T-252/02)

(2002/C 261/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Brighton Marine and Palace Pier Company, Jarrow, Tyne and Wear (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους C. Vajda QC και T. Usher, Solicitor, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Αυγούστου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Απριλίου 2002, κατά το διατακτικό της τόσο βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, όσο και βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο δ', ΕΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εκμεταλλεύεται την Brighton Palace Pier. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η αποκατάσταση της Brighton West Pier δεν ενείχε κρατική ενίσχυση, επικουρικός δε αναγνώρισε ότι, αν υπήρξε ενίσχυση, συμβιβαζόταν με την κοινή αγορά. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι στην αποκατάσταση της Brighton West Pier συμμετέχει και ιδιώτης συνεταιίρος, η St. Modwen. Ο συνεταιίρος αυτός, μετά την αποκατάσταση, θα αναλάβει την εμπορική εκμετάλλευση της προβλήτας και της παρακειμένης εκτάσεως. Θα ανταγωνίζεται έτσι ευθέως την προσφεύγουσα, εφόσον η West Pier, που απέχει μόνον 1,2 χιλιόμετρα από την Palace Pier, θα παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες και μορφές αναψυχής με εκείνες που παρέχει τώρα η προσφεύγουσα.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι τα μέτρα δεν ευνόησαν την St. Modwen. Κατά την προσφεύγουσα, η χρηματοδότηση της αποκαταστάσεως παρέχει στην St. Modwen την ευκαιρία να υλοποιήσει εμπορική ανάπτυξη τέτοιας ευρείας κλίμακας και σε τέτοια τοποθεσία που διαφορετικά δεν θα μπορούσε να υλοποιήσει. Το γεγονός αυτό παρέχει στην St. Modwen ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι της προσφεύγουσας.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι τα επίδικα μέτρα δεν θα επηρεάσουν τον ανταγωνισμό και το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως η

απόφαση έλαβε υπόψη μόνον την επίδραση επί του ανταγωνισμού που θα προκύψει από την εκμετάλλευση του Κέντρου Πολιτιστικής Κληρονομιάς επί της West Pier. Η απόφαση όφειλε, αντιθέτως, να λάβει υπόψη και την επίδραση επί του ανταγωνισμού και του εμπορίου που μπορεί να προκύψει από τη διαχείριση και χρήση των εμπορικών κτιρίων της νέας ακτής και του εμπορικού χώρου επί της West Pier. Κατά την προσφεύγουσα, η ανάπτυξη των νέων αυτών εμπορικών εγκαταστάσεων δεν θα πραγματοποιούνταν χωρίς τη χρηματοδότηση της αποκαταστάσεως της West Pier.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι, αν υπήρξε ενίσχυση, αυτή συμβιβαζόταν με την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο δ', ΕΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να σταθμίσει τα οφέλη του πολιτιστικού σκοπού που τυχόν υφίσταται έναντι των κατά πολύ σημαντικότερων αμγώς εμπορικών πλευρών. Περαιτέρω, παρέλειψε να λάβει υπόψη τα ενδεχόμενα μειονεκτήματα για την προσφεύγουσα, Palace Pier, που επίσης αποτελεί χαρακτηρισμένο οικοδόμημα της Αγγλικής Κληρονομιάς και εξαρτάται αποκλειστικά από την εμπορική της βιωσιμότητα.

Προσφυγή της «L» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση T-254/02)

(2002/C 261/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η «L», κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Jean Van Rossum, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Αυγούστου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 30 Απριλίου 2002 απόφαση της Επιτροπής και την από 4 Φεβρουαρίου 2002 σιωπηρή απόφασή της περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει αποζημίωση στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, αφενός μεν, την εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη της αιτήσεώς της να την συνδράμει ενώπιον της δικαιοσύνης για πράξεις παρενοχλήσεως. Αφετέρου δε, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη σιωπηρή απόφαση να μη της αναγνωρισθούν οι προελθούσες από την παρενόχληση παθήσεις της ως επαγγελματική νόσος.

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά της πρώτης εκ των ως άνω πράξεων, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η αιτιολογία της αποφάσεως στερείται συνοχής.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 24, παράγραφοι 1 και 2, του ΚΥΚ, καθ' ότι η Επιτροπή αρνείται να συνδράμει την προσφεύγουσα ενώπιον της δικαιοσύνης και αρνείται να της ανακοινώσει τα στοιχεία τα οποία η ίδια διαθέτει σχετικά με τις πράξεις παρενοχλήσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά της δεύτερης αποφάσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι ουδέποτε της αιτιολογήθηκε η σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεώς της.

Προσφυγή της Pepsico Inc. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, που ασκήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-269/02)

(2002/C 261/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Pepsico Inc., με έδρα τη Νέα Υόρκη, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Enrique Armiijo Chavarri, άσκησε στις 2 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 114/2000-1 του ΓΕΕΑ, της 10ης Ιουνίου 2002·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως:

Το λεκτικό σήμα «RUFFLES» — Αίτηση αριθ. 000096875, για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 (τρόφιμα και καρυκεύματα)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:

Convent Knabber-Gebäck GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο:

Το γερμανικό σήμα «RIFFELS» που έχει καταχωριστεί για προϊόντα της κλάσεως 29 (τηγανιτές πατάτες)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Αποδοχή της αιτήσεως όσον αφορά τα «αποξηραμένα λαχανικά» (κλάση 29) και τα «γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής» (κλάση 30). Απόρριψη της αιτήσεως όσον αφορά τα «παρασκευάσματα από δημητριακά» (κλάση 30)

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Παραβίαση των σχετικών με τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας αρχών, τις οποίες εκφράζουν τα άρθρα 73 και 74 του κανονισμού 40/94, καθώς και των αρχών της συνυπάρξεως και της ισοδυναμίας μεταξύ των κοινοτικών και των εθνικών σημάτων.

Προσφυγή του Comune di Napoli κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-272/02)

(2002/C 261/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Comune di Napoli, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Massimo Merola, Claudio Tesauro, Giuseppe Tarallo και Edoardo Barone, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Σεπτεμβρίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση την οποία εξέδωσε η Επιτροπή με τη μορφή επιστολής της 11ης Ιουνίου 2002, που αφορούσε αφενός μεν την παρέμβαση FESR αριθ. 66, αφετέρου δε την αίτηση διορθώσεως του ισολογισμού της παρεμβάσεως FESR αριθ. 67·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Comune di Napolí για την κατατιθέμενη προσφυγή, περιλαμβανομένης και της δικηγορικής αμοιβής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της 11ης Ιουνίου 2002, που ενυπάρχει στην πράξη περατώσεως της παρεμβάσεως FESR αριθ. 85.05.03.066 (μετέπειτα FESR αριθ. 66) — «Σύνδεση με μετρό της διαδρομής Museo-Dante» —, με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μείωσε το ποσό της συνεισφοράς που είχε παραχωρήσει αρχικά προς υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου και απέρριψε εμμέσως την αίτηση διορθώσεως του υπολοίπου σχετικά με την προηγούμενη αλλά συναφή παρέμβαση FESR αριθ. 85.05.03.067 (μετέπειτα FESR αριθ. 67) — «Τροchioδρομική σύνδεση — Κέντρο της πόλεως της Νεαπόλεως». Η προσβαλλόμενη πράξη ενέκρινε δαπάνες κατώτερες από εκείνες που είχαν προβλεφθεί αρχικά και που όντως πραγματοποιήθηκαν, και μείωσε αντιστοίχως τη συνεισφορά την οποία είχε αρχικώς αποφασίσει η καθής.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της δικαιοσύνης, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας.

Ισχυρίζεται σχετικώς ότι η Επιτροπή:

- με την προηγούμενη συμπεριφορά της γέννησε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του προσφεύγοντος ότι θα μπορούσε να λάβει ολόκληρη την παρέμβαση που του είχε προεγκριθεί, αν τα μεν περιλαμβανόμενα στην παρέμβαση έργα εξετέλουοντο σύμφωνα με τις προβλέψεις, οι δε επιτραπείες δαπάνες — τις οποίες όντως πραγματοποίησε και τεκμηρίωσε προσηκόντως — δεν υπελείποντο στο σύνολό τους των επενδύσεων που είχαν προβλεφθεί αρχικά
- απέρριψε την αίτηση διορθώσεως του υπολοίπου σχετικά με την παρέμβαση FESR αριθ. 67 και μείωσε την προβλεπόμενη στο πλαίσιο της παρεμβάσεως FESR αριθ. 66 συνεισφορά λόγω ανεπάρκειας των επιτρεπομένων δαπανών (καθ' όσον είχαν ήδη εσφαλμένως καταλογισθεί στη νέα παρέμβαση), παρ' όλον ότι η συνολική της δαπάνη υπήρξε μεγαλύτερη και παρ' όλον ότι η Επιτροπή αναγνώρισε ότι τα έργα εκτελέστηκαν σύμφωνα με το σχέδιο.

Προσφυγή-αγωγή του «D» κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-275/02)

(2002/C 261/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο «D», εκπροσωπούμενος από την Joëlle Choucroin, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τη μονομερή απόφαση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, της 26ης Μαρτίου 2002, με την οποία παρατάθηκε κατά τέσσερις μήνες η εξάμηνη περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας η οποία είχε συμφωνηθεί μεταξύ των συμβαλλομένων·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 25ης Ιουνίου 2002, η οποία του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 28ης Ιουνίου 2002 και με την οποία καταγγέλθηκε μονομερώς, εκτός δοκιμαστικής περιόδου και από 15ης Ιουλίου 2002, η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου του προσφεύγοντος-ενάγοντος που είχε συναφθεί στις 2 Οκτωβρίου 2001·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση ύψους 45 000 (σαράντα πέντε χιλιάδων) ευρώ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων αντιτίθεται στην παράταση της δοκιμαστικής περιόδου στην υπηρεσία της καθής-εναγομένης, καθώς και στην εκ μέρους της μονομερή καταγγελία της συμβάσεως εργασίας εκτός της εν λόγω περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων-ενάγων επικαλείται:

- Παραβίαση της αρχής της νομιμότητας, στο μέτρο που ούτε η επιστολή προσλήψεως ούτε το καταστατικό της Τράπεζας

προβλέπουν οποιαδήποτε δυνατότητα παρατάσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας· η Τράπεζα δεν μπορεί να επικαλεστεί καμία περίπτωση δυνάμενη να μεταβάλει την κατάσταση αυτή.

- Παραβίαση της αρχής *pacta sunt servanda*, καθόσον η Τράπεζα δεν άσκησε, στη διάρκεια της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, το δικαίωμά της να καταγγείλει τη σύμβαση χωρίς αιτιολογία με δεκαπενθήμερη προθεσμία καταγγελίας και στο μέτρο που η καθής-εναγομένη δεν μπορούσε να τροποποιήσει μονομερώς τους όρους της συμβάσεως.

Ο προσφεύγων-ενάγων επικαλείται επίσης παράβαση του καθήκοντος αρωγής και παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Διαγραφή της υποθέσεως T-50/01 ⁽¹⁾

(2002/C 261/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2002, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-50/01, Saffron Investments N.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 200 της 14.7.2001.

III

(Πληροφορίες)

(2002/C 261/40)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

EE C 247 της 12.10.2002

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 233 της 28.9.2002

EE C 219 της 14.9.2002

EE C 202 της 24.8.2002

EE C 191 της 10.8.2002

EE C 180 της 27.7.2002

EE C 169 της 13.7.2002

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
